

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619203536
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuľáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7619203536.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuľákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q. S. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves dieťa rodičov matky B. S. nar. X.X.XXXX bývajúcej v K. H. N. - H. D. na K. ul. č. XXXX/X a otca S. S. nar. X.XX.XXXX bývajúceho v Z. na ul. K.. D.. N. č. XXXX/X zastúpeného JUDr. Miroslavou Slovinskou advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí č. 13 v konaní o zvýšenie výživného od odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 24.6.2019 č.k. 14P 144/2019-34 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch o zvýšení výživného a zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. Q. S. naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 3.8.2017 sp.zn. 11P 10/2017 zo 100 € mesačne na 250 € mesačne od 1.6.2019, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať k rukám matky vždy do 25. dňa v mesiaci vopred. V prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Návrh otca na konanie o zverení mal. Q. S. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov vylúčil na samostatné konanie.

2. Rozhodol tak na základe návrhu matky podaného 3.6.2019, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného pre mal. Q. zo 100 € mesačne na 250 € mesačne od 1.5.2019, ktorý návrh v priebehu konania rozšírila tak, že žiadala zaviazat' otca prispevať na výživu maloletého 300 € mesačne. Návrh odôvodnila tým, že predchádzajúca úprava výživného pre mal. Q. bola vykonaná rozsudkom o rozvoze manželstva, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.8.2017 a ktorým bolo určené výživné od otca pre maloletého 100 € mesačne. Uviedla náklady na maloletého spočívajúce v poplatku za materskú školu 37 €, stravu priemerne 120 € mesačne, ošatenie 40 € mesačne, iné mesačné náklady ako drogéria, kultúra, hračky, výlety priemerne 70 € mesačne, náklady na zdravotnú starostlivosť 20 € mesačne. Keďže maloletý dosiahol 5. rok veku, matka má v pláne prihlásiť ho na plavecký krúžok a kurz angličtiny pre deti v jeho veku, s čím sú spojené náklady predstavujúce niekoľko 100 € ročne. Nezanedbateľnou je aj skutočnosť, že maloletý od septembra 2020 nastúpi na prvý stupeň základnej školy, s čím budú spojené zvýšené výdavky, ktoré nebude schopná zvládnuť naraz a chce tieto veci zakupovať maloletému v priebehu roka. Má vedomosť o tom, že otec maloletého zmenil zamestnanie a jeho príjem je podstatne vyšší. Má tiež k dispozícii služobné auto s pohonnými hmotami a služobný telefón.

3. Otec s návrhom nesúhlasil, nakoľko podľa jeho názoru k žiadnym zmenám pomerov nedošlo. Na ďalších nákladoch maloletého, ktoré v budúcnosti vzniknú, je ochotný podieľať sa jednou polovicou popri určenom výživnom. Náklady uvedené matkou považuje za neadekvátne, pokiaľ ide o výdavky na stravu, ošatenie a lieky.

4. Konajúci súd z výpovede matky zistil, že spolu s dieťaťom býva v rodinnom dome na 2. poschodí v 3-izbovom byte, ktorý jej bol darovaný ešte pred uzavretím manželstva. Okrem výdavkov uvedených v návrhu má ďalšie náklady na daň z nehnuteľností 72,43 €, komunálny odpad za 2 osoby 32,04 €, internet 12 €, poisťka za dom 136 € ročne. Od 25.4.2019 je evidovaná na úrade práce s tým, že pracovný pomer v spoločnosti Digital s príjmom 420 € v čistom ukončila z dôvodu, že nastali zmeny v pracovných podmienkach, ktoré neboli v súlade s pracovnou zmluvou, ktorú podpísala. Ďalej uviedla, že maloletý má zníženú imunitu, musí brať lieky na podporu imunity, za ktoré dopláca 8 € mesačne. K nákladom spojeným so starostlivosťou o maloletého uviedla, že si robila viac ako pol roka štatistiku, odkladala bločky, ktoré môže dať k nahliadnutiu, pričom priemerné výdavky na maloletého boli 280 € mesačne s tým, že drogéria vyšla 22,50 € mesačne, strava 200 € mesačne, oblečenie 40 € mesačne, škôlka 67 € mesačne, hračky, knihy, kultúra 60 € mesačne. Otec v konaní argumentoval tým, že sa presťahoval do 3-izbového bytu, kde žije so svojou priateľkou. Nájomné vo výške 500 € mesačne vrátane spotreby energií a vody uhrádza spoločne s priateľkou každý vo výške 1/2. Má síce k dispozícii služobné auto, avšak spotreba pohonných hmôt na súkromné účely sa mu odpočítava zo mzdy. Služobné auto používa predovšetkým na cesty za maloletým do H. D. a tiež na cesty do Z., odkiaľ pochádza. Táto položka sa pohybuje vo výške 40 až 60 € mesačne. Spláca spotrebiteľský úver 35 € mesačne na kúpu novej pohovky, platí si poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania 69,48 € ročne. Má uzavreté životné poistenie 18,69 € ročne. Vlastní motorové vozidlo Suzuki Ignis, ktoré využíva prevažne jeho brat, ktorý v prípade potreby tiež zakupuje náhradné diely a udržiava ho vo funkčnom stave. Povinné zákonné poistenie za toto vozidlo je 80 € ročne. Úhrady na mobilný telefón má 5 €, internet 15 € mesačne, na stravu, hygienu, ošatenie a lieky má bežné výdavky. V rámci výsluchu ďalej uviedol, že u svojho brata má dlh v zostatkovej výške 200 €, ktorý vznikol ešte v čase súdneho konania rozvodu. Pôvodná výška dlhu bola 500 €. Dlh splatil sumou 100 € a ďalšie zníženie bolo 200 € realizované tým, že brat užíva jeho auto. V čase konania o rozvod manželstva žil v 1-izbovom byte, pričom jeho príjem bol vo výške 700 € mesačne. V súčasnosti je jeho príjem 850 €. Považuje za neprijateľné prenášať všetky náklady maloletého len na otca.

5. Kolízny opatrovník navrhol v priebehu konania zvýšiť výživné na aspoň 200 € mesačne.

6. Následne súd v odôvodnení citoval ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1 až 4, § 25 ods. 1, 2, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 3 Zákona o rodine, čl. 4 a 12 Základných princípov CMP, § 111 písm.c/ CMP, § 120 ods. 1 CMP, § 232 ods. 4 CSP a konštatoval, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrhu matky je potrebné vyhovieť čo do požadovanej výšky výživného v rozsahu jej pôvodného návrhu doručeného súdu 3.6.2019. Z vykonaného dokazovania zistil, že maloletý je toho času v osobnej starostlivosti matky v zmysle rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 11P 10/2017-49 z 3.8.2017, pričom pri rozhodovaní o návrhu matky vychádzal z majetkových aj príjmových pomerov oboch rodičov, ktoré sa mu podarilo zistiť berúc do úvahy skutočnosť, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a na to, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, obuv, poplatky za bývanie a tiež potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov a potrieb, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, ako aj potreby súvisiace so zdravotným stavom, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v spoločnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Na druhej strane uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa je vždy limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov, pričom sú rozhodujúce predovšetkým ich reálne zárobkové schopnosti a možnosti, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä pracovnými príležitosťami primeranými vlastnostiam rodičov. Zistil, že matka maloletého býva v dome, ktorý je v jej osobnom vlastníctve spolu s dieťaťom, pričom v tomto dome žijú aj starí rodičia, ktorí tento dom matke darovali pred uzavretím manželstva s otcom dieťaťa. Matka je toho času nezamestnaná, od 25.4.2019 evidovaná na úrade práce. Jej príjem pozostáva z dávky v nezamestnanosti vo výške okolo 260 € mesačne a prídavku na dieťa 24,34 € mesačne. Lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že matka bola od septembra 2017 do apríla 2019 zamestnaná v spoločnosti J&M - Group s.r.o. s priemernou hrubou mzdou 543,13 €, čo predstavuje 467,37 € mesačne v čistom. Otec býva spoločne so svojou priateľkou v 3-izbovom byte, ktorý nie je v ich osobnom vlastníctve, je toho času zamestnaný v spoločnosti DF Partner s.r.o., organizačná zložka zahraničnej osoby, pričom podľa predloženého potvrdenia o príjme

bola jeho priemerná mesačná čistá mzda od mája 2018 do apríla 2019 vo výške 955,22 €. Zhodnotiac uvedené skutočnosti berúc do úvahy odôvodnené potreby maloletého prihládajúc na skutočnosť, že maloletý je v osobnej starostlivosti matky, ktorá musí byť príslušným spôsobom finančne kompenzovaná zo strany otca, avšak zároveň prihládajúc na súčasné osobné a majetkové pomery otca, ustálil výšku výživného na 250 € mesačne od 1.6.2019 do budúca, ktoré výživné predstavuje 8,33 € denne, čo podľa názoru súdu odôvodňuje potreby detí v rovnakom veku ako je mal. Q., ale nepatrne presahuje 1/4 čistej mzdy otca maloletého. S názorom otca, že povinný rodič má uhrádzať len polovicu vyčíslených nákladov na starostlivosť o dieťa sa nestotožňuje. Výživné je finančnou kompenzáciou, ktorá v sebe zahŕňa nielen náklady na maloleté dieťa, ktoré je možné reálne vyčíslieť, ale aj osobnú starostlivosť rodiča, ktorá sa o dieťa osobne stará a poskytuje dieťaťu to, čo rodič zviazaný na úhradu výživného poskytnúť nemôže, napríklad varenie, nakupovanie, pranie a žehlenie ošatenia, starostlivosť pri chorobe, prípravu na vyučovanie a podobne. Vykonaným dokazovaním bola ustálená výška nákladov na maloletého v priemere 280 € mesačne, pričom pokiaľ otec poukazoval na to, že zvýšeným výživného dôjde k preneseniu povinnosti hradiť tieto náklady len na neho, súd poukázal na to, že súčasná výška výživného 100 € mesačne nepredstavuje dostatočnú finančnú kompenzáciu, nakoľko práve matka sa za súčasného stavu podieľa na úhrade nákladov na maloletého vyššou mierou ako otec. Zároveň bolo preukázané, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo u oboch rodičov, ako aj u maloletého k zmene pomerov. Vzal do úvahy skutočnosť, že matka dieťaťa je od 25.4.2019 nezamestnaná, pričom nebolo preukázané, že by svojím konaním úmyselne zapríčinila zhoršenie svojich osobných pomerov len za účelom zvýšenia výživného. Pokiaľ otec označil jej konanie za účelové, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Vykonaným dokazovaním bolo tiež zistené, že priemerná čistá mesačná mzda sa u otca zvýšila o približne 255 €. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že u mal. Q. nastala zmena pomerov spočívajúca v prechode z materskej školy na základnú školu, s čím sú podľa názoru súdu preukázateľne spojené zvýšené náklady. V tejto súvislosti poukázal na zákonnú úpravu obsiahnutú v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého je potrebné pri rozhodovaní o zmene výživného prihliadať na vývoj životných nákladov, ktorý nastal od poslednej úpravy. Konštatoval, že životné náklady oproti obdobiu, v ktorom sa rozhodovalo o poslednej úprave výživného stúpli, a preto musel brať zreteľ aj na túto okolnosť. Maloletý sa dostáva na ďalší stupeň vývoja, a to ako z hľadiska biologického, kedy rastie a menia sa jeho stravovacie potreby, tak aj mentálneho a v konečnom dôsledku aj spoločenského vývoja, kedy sa zapája do nových vzdelávacích či záujmových činností, ktoré so sebou prinášajú zvýšené náklady. Súd tak prihliadol na mimoškolské aktivity maloletého spočívajúce v krúžku plávania či krúžku angličtiny, i keď medzi rodičmi v tomto smere boli rozpory, keďže otec s návštevou krúžku angličtiny nesúhlasí a na plávaní je ochotný podieľať sa sumou v 1/2, k čomu je potrebné zdôrazniť, že pri svojom rozhodovaní súd musí dbať o najlepší záujem dieťaťa a nemôže úhradu týchto nákladov ponechať len na svojvoľi rodiča. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. O návrhu otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rozhodol tak, že ho vylúčil na samostatné konanie s poukazom na čl. 12 Základných princípov CMP, t.j. z dôvodu hospodárnosti, keďže v tejto časti zhoda medzi rodičmi nebola a uvedený predmet konania si vyžiada rozsiahlejšie dokazovanie. O trovách konania nerozhodoval, nakoľko žiaden z účastníkov návrh na ich priznanie nepodal.

7. Proti tomuto rozsudku proti vyhovujúcim výrokom o zvýšení výživného a dlžnom výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V prvom rade namietal, že súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného vychádzal zo zjavne nesprávne určenej výšky jeho čistého príjmu, ktorú ustálil na 955,22 €, kedy vychádzal z údajov o jeho čistej mzde napriek tomu, že každý mesiac je mu odpočítavaná suma stravné a spotreba pohonných hmôt na súkromné účely a takto je mu na osobný účet zasielaná nižšia suma, ktorá bola v priemere v období mája 2018 až mája 2019 850,40 €. S poukazom na to uvádzal, že jeho reálny čistý mesačný príjem je v tejto výške. Podotkol, že 80 % zo spotreby pohonných hmôt na súkromné účely je využívaných práve v súvislosti so starostlivosťou o maloletého, ktorého chodí vyzdvihovať zo škôlky alebo ho berie na výlety. Doplnil, že jeho mzda je pohyblivá a za posledných 14 mesiacov celkovo 5-krát nepresiahla ani sumu 800 €. K uvedenému dokladá výplatný lístok za jún 2019, kde čistá mzda je 879,71 €, zrazené stravné 34,74 € a spotreba pohonných hmôt na súkromné účely 54,82 €, teda na osobný účet dostal 790,15 €. V tejto súvislosti teda súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že jeho mesačný príjem vzrástol približne o 255 €. Z uvedeného dôvodu je nevyhnutné, aby súd posúdil, či ide o takú podstatnú zmenu pomerov na jeho strane, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného o 150 € mesačne v porovnaní s predošlým určením výživného, keďže jeho príjem vzrástol približne o sumu 150 €. Ďalej uviedol, že v zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť

zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Vyjadril názor, že v prejednávanom prípade nejde o takú výraznú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na maloletého na 250 € mesačne. Zároveň poukazuje na nesprávne závery súdu prvej inštancie o podstatnej zmene pomerov aj na strane matky a maloletého, keďže k žiadnej zmene nedošlo. Matka v čase posledného rozhodovania o výživnom v roku 2017 bola rovnako nezamestnaná ako i v súčasnosti, navyše v čase posledného rozhodovania bola bez akéhokoľvek príjmu. V čase určovania zvýšeného výživného je tiež nezamestnaná, avšak poberá dávku v nezamestnanosti približne 260 €, teda možno konštatovať, že ak v jej prípade došlo k zmene pomerov, tak jedine k lepšiemu v porovnaní s rokom 2017. Navyše súd prvej inštancie vôbec neskúmal príjem matky za posledných 12 kalendárnych mesiacov a navyše relevantným spôsobom nezistil dôvody skončenia jej pracovného pomeru, pričom vychádzal len z jej ničím nepreukázaných tvrdení. Matka sa navyše zárobku vzdala len mesiac predtým ako podala návrh na zvýšenie výživného, čo podľa jeho názoru možno vyhodnotiť ako účelové konanie. Zároveň nebola preskúmaná skutočnosť, či matke vznikol nárok na odstupné. Okrem toho zastáva názor, že v meste Spišská Nová Ves je dostatok vhodných pracovných ponúk, podľa aktuálneho výpisu úradu práce cca 250 ponúk, ktoré mohla matka maloletého využiť za účelom zlepšenia svojich finančných pomerov, avšak žiadnu z týchto možností doposiaľ nevyužila. Zároveň disponuje informáciou priamo od maloletého, že matka aj napriek tomu, že je evidovaná na úrade práce naďalej pracuje pre predošlého zamestnávateľa. Uvedené podporuje aj tá skutočnosť, že v priebehu prvých dvoch týždňov letných prázdnin maloletý naďalej navštevoval materskú školu, preto sa ho opýtal, prečo nie je s mamou doma, na čo mu maloletý odpovedal, že preto, lebo mamka chodí do práce. K zmene pomerov fakticky nedošlo ani u maloletého, nakoľko súd prvej inštancie nezobral na vedomie skutočnosť, že maloletý nastúpi na ďalší stupeň vzdelávania až v septembri 2020. Odôvodňovať zvýšenie výživného nástupom na ďalší stupeň vzdelávania je podľa jeho názoru predčasné. Podotýka, že s matkou maloletého sa opakovane pokúšal dohodnúť na výške sumy, ktorou sa má podieľať na zvýšených nákladoch na starostlivosť o maloletého, avšak matka mu žiadnu konkrétnu sumu neuviedla. Zároveň matke navrhol možnosť rozšírenia styku s maloletým, aby ju v čo najväčšej miere odbremenil a podieľal sa tak na starostlivosti o syna. Súd prvej inštancie sa pri určovaní výživného zjavne stotožnil, i keď to výslovne v odôvodnení rozsudku neuviedol s právnym názorom matky, ktorá poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 8CoP/311/2018, v zmysle ktorého bolo určené výživné až do výšky 40 % príjmov otca s tým, že v uvedenej veci bolo určované výživné pre dve deti, a to jedno, ktoré začínalo povinnú školskú dochádzku s denným výživným 3,30 € a pre plnoleté dieťa navštevujúce 3. ročník gymnázia s denným výživným 5 € mesačne. Vzhľadom na vek maloletého Q., ktorý navštevuje predškolské zariadenie považuje denné výživné vo výške 8,33 € na deň za neprimerane vysoké. Zároveň nesúhlasí so záverom súdu, v zmysle ktorého ustálil výdavky na výživu maloletého na sumu 280 € mesačne, keďže matka žiadnym hodnoverným spôsobom pravdivosť svojich tvrdení o mesačných výdavkoch na maloletého nepreukázala. Naďalej zastáva názor, že určeným výživným je naňho v neprimeranej miere prenášaná povinnosť hradiť v podstate všetky finančné náklady na starostlivosť o maloletého. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri určovaní výšky výživného prihliadol v zmysle § 78 ods. 3 Zákona o rodine aj na vývoj životných nákladov, avšak nijako bližšie nešpecifikoval, v akej miere mal tento vývoj vplyv na samotné určenie výživného. Napokon súd opäť predčasne premietol do rozsahu výživného aktivity dieťaťa, ktoré v čase rozhodnutia súdu maloletý nevykonával, a to plávanie a krúžok angličtiny, pričom ani nie je možné vylúčiť, že ich vykonávať nebude. Tvrdenia matky o tom, že na lieky pre maloletého vynakladá mesačne sumu cca 20 €, ktorú vo výpovedi pred súdom skorigovala na 8 € mesačne, nie sú pravdivé, nakoľko podľa údajov z elektronickej zdravotnej karty maloletého, ktorú v prílohe predkladá vyplýva, že od mája 2018 matka doplácala na lieky pre maloletého 29,21 €, čo je priemerne 2 € mesačne. Navyše od maloletého disponuje informáciou, že matka mu žiadne vitamíny nedáva. Aj na základe uvedeného má za to, že matka v mnohom súd zavádzala a vedome mu uvádzala skreslené a nadnesené výdavky, ktoré má údajne v súvislosti so zabezpečením potrieb dieťaťa.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok potvrdiť v celom rozsahu. K argumentom otca k jeho priemernej čistej mzde uvádza, že stravné je každému zamestnancovi v pracovnom pomere z väčšej časti hradené zamestnávateľom a iba z menšej časti si ho hradí sám. Z toho dôvodu žiaden zamestnanec na stravnom nie je stratový, práve naopak. Pohonné hmoty, ktoré sú otcovi strhávané zo mzdy, pretože ich použil na súkromné účely by musel v opačnom prípade uhrádzať sám zo svojho príjmu. Suma pohonných hmôt, ktorá je vynaložená v spojení so starostlivosťou o maloletého je špekulatívna, pretože ju takmer nie je možné presne určiť a napokon otec môže použiť verejnú dopravu tak, ako ona.

Rovnako tvrdenie o pohyblivej výške mzdy otca je zavádzajúce, nakoľko súd vychádzal z priemerného príjmu. Rozdiel medzi predchádzajúcim príjmom otca a terajším príjmom takto súd ustálil správne na 255 €, čo je jednoznačne určiteľné z lustrácie v Sociálnej poisťovni, ktorá sa nachádza v súdnom spise. Jednoznačne má za to, že k zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného u otca došlo. Podotýka, že výživné nie je jej príjmom, ale je určené na pokrývanie odôvodnených potrieb dieťaťa. Výživné pritom nemá predstavovať iba pokrytie nevyhnutných nákladov, ale má dieťaťu vzhľadom na príjmové pomery rodiča, ktorý sa o dieťa osobne nestará zabezpečiť istý životný štandard, ktorý je v jeho možnostiach. Ďalej uviedla, že do apríla 2019 vrátane bola zamestnaná a jej priemerný mesačný príjem od septembra 2017 do apríla 2019 bol 440 € v čistom. Z tejto sumy a sumy vtedajšieho výživného vo výške 100 € mesačne zabezpečovala všetku výživu dieťaťa. Je celkom zrejmé, že z určeného výživného nemôže dieťaťu v súčasnosti zabezpečiť adekvátny životný štandard, avšak nechcela sa dostať do konfliktu s otcom dieťaťa a až potom, ako sa dozvedela, že pomery otca sa zlepšili, potom čo ukončila pracovný pomer, v záujme zachovania a zlepšenia životného štandardu dieťaťa podala návrh na zvýšenie výživného. Zároveň je toho názoru, že pri učení výživného zo strany otca nie sú jej pomery relevantné. K zmene pomerov mal. dieťaťa podľa jej názoru dochádza prakticky každý deň, keď chce rozvíjať fyzickú aj duševnú stránku dieťaťa, kedy od nového školského roka plánuje zapísať dieťa na krúžok plávania a takisto chce zapísať maloletého na kurz angličtiny pre deti v jeho veku. Netvrdí, že maloletý krúžok už navštevuje, nakoľko maloletý sám síce prejavil záujem o anglický jazyk, avšak otec ho z nepochopiteľných dôvodov od jeho nadšenia odhovoril zrejme kvôli tomu, aby sa na týchto nákladoch nemusel finančne podieľať. K tvrdeniam otca o tom, že sa účelovo vzdala zamestnania uvádza, že ide len o zhodu okolností s tým, že pracovný pomer bol síce ukončený dohodou, avšak z dôvodu, že pracovné podmienky sa stali nevyhovujúcimi a dokonca porušujúcimi pracovnú zmluvu a Zákonník práce. Mala na výber, či bude takéto porušovanie trpieť alebo odíde, k čomu nakoniec došlo. V tejto súvislosti vyznieva komicky tvrdenie otca opierajúce sa o vyjadrenie maloletého, že naďalej pracuje u predchádzajúceho zamestnávateľa. Ďalej uviedla, že otec maloletého sa pred podaním návrhu na zvýšenie výživného nikdy nemal záujem dohodnúť. Dohodu mu predostrela ona bez konkrétnej sumy, ktorú ponechala na jeho úvahe, na čo jej povedal, že 100 € mesačne je dostatočná suma. Až na pojednávaní bol ochotný platiť 150 € mesačne, no predtým to jednoznačne odmietal. Pravdou je, že jej navrhol rozšírenie styku, pričom otec následne navrhoval striedavú osobnú starostlivosť, čím sa podľa jej názoru snažil úplne vyhnúť povinnosti platiť výživné. K rozpočítavaniu denného výživného uvádza, že nemá oporu v Zákone o rodine, podľa ktorého sa jedná o mesačné plnenie. Je to iba schematické vyjadrenie výšky mesačného výživného. Nič na tom však nemení to, že určené výživné považuje za adekvátne. Pokiaľ otec namietá, že nezdokladovala nevyhnutné náklady na výživu maloletého, poukazuje na to, že súd prvej inštancie sám nepovažoval za nevyhnutné tieto náklady preukazovať. Kompletnú dokumentáciu doniesla na pojednávanie a ponúkla ju na nahliadnutie aj otcovi. Maloletý našťastie netrpí žiadnymi vážnymi psychickými či fyzickými postihnutiami, nevyžaduje špeciálnu opateru, nemá vážne zdravotné problémy, ktoré by jeho výchovu a výživu neúmerne predražovali, preto resp. vďaka tomu bude schopná zabezpečiť dieťaťu nadštandard zo zvýšeného výživného ako napr. kúpiť lepšie a edukatívnejšie hračky, navštevovať kultúrne podujatia, rozvíjať športové a umelecké nadanie a podobne. Skutočnosť, že maloletý nastúpi do povinnej školskej dochádzky až o rok neznamena, že mu nemôže priebežne zakupovať pomôcky a všetky potrebné veci. Nástup do školy je totiž spojený so značnými a nepredvídanými výdavkami, ktoré je potrebné zvládnuť okamžite. S výškou výživného napokon súhlasil aj kolízny opatrovník dieťaťa, ktorý nestranné háji procesné, ale aj hmotnoprávne práva dieťaťa. Doterajšia výška výživného 100 € mesačne je jednoznačne nedostačujúca aj vzhľadom na § 78 ods. 3 Zákona o rodine, na ktorý súd poukázal. Už len jednoduchým štatistickým zisťovaním z verejne dostupných údajov Štatistického úradu SR je možné zistiť, že Slovensko má jedny z najdrahších potravín v strednej a východnej Európe, stále sa neúmerne zvyšujú ceny pohonných hmôt a energií. Vo vzťahu k liekom, na ktoré otec v závere svojho odvolania uvádza, že lieky hradené aspoň čiastočne zdravotnou poisťovňou sú dostupné síce elektronicky, ale nie lieky, ktoré mu zakupuje samostatne. Tieto mu zakupuje predovšetkým v jesennom a zimnom období na podporu imunity. To, že sa otec opäť spoliehal len na vyjadrenie 5 ročného dieťaťa je ukážkou toho, že mu je riadna starostlivosť o dieťa cudzia.

9. Otec v replike zopakoval svoju odvolaciu argumentáciu s tým, že s vyjadrením matky sa nestotožňuje.

10. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že v konaní boli preskúmané všetky okolnosti na strane mal. dieťaťa, ako aj všetky predložené dôkazy zo strany otca. Vzhľadom na výsledky dokazovania má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky dostupné informácie a dôkazy a

najmä prihliadol na záujem o potreby mal. dieťaťa, zohľadnil finančné možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, preto navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka naďalej zotrval na svojom odvolaní, ako aj jeho dôvodoch a doplnil, že podľa jeho informácií je matka t.č. už zamestnaná, teda k podstatnej zmene pomerov došlo aj na jej strane. Trval na tom, že v konaní neboli relevantne preukázané a podložené hodnovernými dôkazmi tvrdenia matky o mesačných výdavkoch na maloletého.

12. Matka v odvolacej duplike okrem zhrnutia predchádzajúceho vyjadrenia doplnila, že výška jej príjmu nie je pre určenie výšky výživného zo strany otca relevantná. Nepopiera, že od 1.9.2019 je zamestnaná v spoločnosti Tatry Mountains Resorts a.s. s priemerným čistým príjmom vo výške 630 € mesačne. Pokiaľ ide o krúžky maloletý Q. dovŕši vek 6 rokov v apríli a od tejto doby bude ho môcť prihlásiť na krúžky pre začínajúci školský rok. S vyjadrením kolízneho opatrovníka sa stotožňuje.

13. Matka doručila odvolaciemu súdu 13.5.2020 podanie označené ako doplnenie dôkazov, v ktorom uviedla, že až v súčasnosti sa dozvedela, že otec kúpou zmluvou z 9.3.2020 nadobudol vlastníctvo k bytu č. X na X. poschodí bytového domu súp. číslo XXXX na K. ul. v K. H. N., a to v podiele 1/2 spolu so svojou súčasnou priateľkou, pričom je zrejmé, že čiastočne bola táto kúpa financovaná z vlastných zdrojov. Ako dôkaz pripája výpis z katastra nehnuteľností. S poukazom na uvedené má za to, že tvrdenia otca o likvidačnej výške súdom určeného výživného sú absolútne nepravdivé a zavádzajúce, keď si popri všetkých svojich výdavkoch a výživnom na maloletého dokáže dovoliť hradiť ešte aj splácanie hypotekárneho úveru a zariaďovanie nového bývania.

14. Otec vo vyjadrení k podaniu matky uviedol, že matka nedisponuje žiadnymi informáciami týkajúcimi sa okolností kúpy bytu. Poukázal na to, že doposiaľ žil v nájomnom byte, pričom náklady na bývanie predstavovali pre neho 250 €. Nakoľko mu doterajší prenajímateľ oznámil, že nájomnú zmluvu s ním nehodlá predĺžiť, pretože má v záujme tento byt užívať ako vlastný, bol nútený hľadať iné možnosti bývania. Mal záujem nájsť vhodný trojizbový byt, v ktorom by býval so svojou priateľkou a v ktorom by mal jeho syn zabezpečené súkromie a komfort. Výška nájomného trojizbových bytov v lokalite v Spišskej Novej Vsi je cca 600 €. Z uvedeného dôvodu bolo omnoho rentabilnejšie byt kúpiť, pričom na byt mu bol spoločne s jeho priateľkou poskytnutý hypotekárny úver v hodnote 80 % hodnoty bytu, zvyšných 20 % hodnoty bytu nebolo financovaných z vlastných zdrojov, ale z pôžičky, ktorú im spoločne s priateľkou poskytli jej rodičia. Túto pôžičku spláca po 50 € mesačne. Jeho náklady na hypotekárny úver a energie súvisiace s užívaním bytu predstavujú 200 € mesačne, v rovnakej miere sa na spoločnom bývaní podieľa aj jeho priateľka. Z uvedeného je zrejmé, že náklady na bývanie sa uňho žiadnym spôsobom nezmenili. Nepravdivé sú aj tvrdenia matky o zariaďovaní nového bývania, nakoľko v nájomnom byte bolo bývanie v prevažnej časti zariadené. Ostatné veci zariaďoval svojpomocne a s pomocou rodiny. Kúpa bytu bola krajným riešením vzniknutej bytovej situácie. Naproti tvrdeniam matky má za to, že súd by v žiadnom prípade nemal prehliadnuť významnú zmenu okolností práve na strane matky, ktorá je od 1.9.2019 zamestnaná. Zároveň mu nie je zrejmé, prečo matka túto pre súd významnú skutočnosť neuviedla už v reakcii na jeho odvolanie, ktoré adresovala súdu 18.9.2019.

15. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

18. Podľa § 32 CMP účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

19. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

20. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

21. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

22. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

23. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

24. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhším obdobím troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch, proti ktorým je prípustné odvolanie, teda v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutočného stavu veci potrebného pre rozhodnutie o zvýšení výživného v súlade s návrhom matky a taktó nemal dostatok podkladov pre záver o tom, či v skutočnosti došlo k podstatnej a trvalej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu už dospelia' určeného výživného.

26. K zmene rozhodnutia súdu o výživnom môže dôjsť podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, a teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanoveného súdom, musí byť preto takej povahy, aby existoval reálny dôvod meniť už vydané súdne rozhodnutie, pričom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne vývojom životných nákladov. Súdna prax ustálila, že k zmene pomerov v prípade rozhodovania o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom odkázaným na ich výživu dochádza spravidla každé tri roky ak nenastanú iné závažné okolnosti v pomeroch detí, ako výrazné zhoršenie zdravotného stavu vyžadujúce si špeciálnu finančnú podporu alebo prestup dieťaťa na vyšší stupeň vzdelávania, či zvýšenie nákladov súvisiacich so záujmovou činnosťou detí. U povinných, teda rodičov detí, môže ísť o zmenu pomerov spočívajúcu vo výraznej zmene v ich príjmoch a majetkových pomeroch. Pre určenie, od kedy sa mení skoršie súdne rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa nie je rozhodujúce, kedy bol podaný návrh na začatie konania, resp. kedy bolo konanie začaté, ale to, kedy došlo ku zmene pomerov s obmedzením vyplývajúcim z § 77 Zákona o rodine pre prípad, ak by oprávnený rodič navrhoval zmenu súdneho rozhodnutia pred podaním návrhu, kedy musí preukázať dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré mu bránili podať návrh na zvýšenie výživného skôr. Pre posúdenie predpokladov na zmenu právoplatného rozsudku o výživnom musí byť preukázaný záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho je potrebné zmeniť aj výšku výživného. Nestačí totiž len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia (porovnaj R 27/1974).

27. V tomto prejednávacom prípade bolo predchádzajúcim rozhodnutím, a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 3.8.2017 č.k. 11P 10/2017-49, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.8.2017 rozvedené manželstvo rodičov dieťaťa a na čas po rozvoďte súd schválil rodičovskú dohodu, na základe

ktorej bol maloletý Q. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100 € mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s dieťaťom dohodou rodičov. Z obsahu spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves 11P 10/2017 odvolací súd zistil, že v čase uvedeného rozhodnutia bola priemerná čistá mzda otca 714,28 € podľa opisu mzdového listu za obdobie od júla 2016 do júna 2017. Matka dieťaťa bola nezamestnaná po ukončení materskej dovolenky, jej príjem tvorili rodinné prídavky. Zo sociálneho šetrenia v rodine dieťaťa podaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves z 29.6.2017 (č.l. 27 spisu) vyplýva, že matka s dieťaťom bývala v rodinnom dome v jej vlastníctve. Ide o dvojpodlažný dom, kde bývajú aj jej rodičia, výdavky s byvaním hradia rodičia, matka prispieva sumou 100 € mesačne. Matka od septembra 2016 pracovala na polovičný úväzok za 218 € v cukrárni ako pomocná sila s tým, že práve v čase šetrenia bola prepustená zo zamestnania. Maloletý Q. navštevoval Materskú školu v Novoveskej hute, v zimných mesiacoch bol často chorý, mal obmedzenú dochádzku do materskej školy, boli to bežné ochorenia chrípkového charakteru, bol v liečbe na posilnenie imunity. Výdavky v materskej škole uvádzala matka 12 € školné plus 20 € stravné každé, tri mesiace 20 € na výdavky na aktivity v materskej škole. Do materskej školy ho vozí cca za 20 € mesačne. Ďalšie výdavky má bežného charakteru. Z výpovede otca na pojednávaní 3.8.2017, kde sa vyjadroval k svojim osobným pomerom vyplýva, že jeho náklady činia nájomné za byt 260 €, telefón 24 €, cestovné do Michaloviec 35 € a splácal pôžičku 22 € mesačne.

28. Argumentácia matky v návrhu a v konaní vo veci samej, ktorú prevzal i konajúci súd v tomto konaní o zvýšenie výživného, je založená na zvýšenom príjme otca oproti predchádzajúcej úprave výživného a na budúcich možných nákladoch dieťaťa, ktoré vzniknú od septembra 2020 v spojení s nástupom na prvý stupeň základnej školy a budúcimi nákladmi nijako nepreukázanými na kurz angličtiny a plavecký výcvik maloletého, ktoré ako vyplýva z tvrdení matky v odvolacom konaní, dieťa doposiaľ nezačalo navštevovať.

29. Vykonaným dokazovaním bola nepochybne preukázaná zmena pomerov u otca len v rozsahu zvýšenia jeho čistej mzdy, a to zo 714,28 € v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom na 955,22 € v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie v konaní o zvýšení výživného, ktorá bola zistená z opisu mzdového listu za obdobie od mája 2018 do apríla 2019, pričom k iným podstatným zmenám pomerov u otca nedošlo, keďže jeho náklady sú porovnaním roku 2017 a roku 2019 v podstate rovnaké. K argumentácii otca týkajúcej sa jeho príjmu je však potrebné podotknúť, že pri ustálení jeho príjmových pomerov nie je možné prihliadať na náklady, ktoré sú mu zrážané zo mzdy v podobe stravného a nákladov na pohonné hmoty vynaložené na súkromné účely, nakoľko ide o výdavky, ktoré je potrebné zohľadňovať postupom podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine s tým, že ide vlastne o bonusy, keďže na jeho stravnom sa podieľa vo väčšej miere zamestnávateľ (počas výkonu práce), ako aj má možnosť využívať služobné vozidlo na súkromné účely a týmto sú jeho eventuálne životné náklady, ktoré by mali spočívať i v nákladoch na prevádzku (ale aj kúpu) vlastného osobného motorového vozidla zabezpečené jeho zamestnávateľom a náklady otca tvoria len úhrady za pohonné hmoty. Len samotná skutočnosť, že sa mu tieto náklady odrážajú v mzdovom liste ešte neznamená, že tieto položky zásadným spôsobom ovplyvňujú jeho možnosti a schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť.

30. Pokiaľ ide o pomery matky, tieto sa oproti predchádzajúcej úprave výživného zmenili v pozitívnom smere, keďže v čase predchádzajúcej úpravy výživného bola nezamestnaná, bez akéhokoľvek príjmu, poberala len rodinné prídavky, zamestnala sa až od septembra 2017, teda bezprostredne po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a zamestnaná bola až do apríla 2019 s príjmom 467,37 € mesačne s tým, že od evidencie na úrade práce pobera dávkou v nezamestnanosti vo výške okolo 260 € mesačne a rodinné prídavky 24,34 € mesačne. Vo vzťahu k skúmaniu možností a schopností matky plniť si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu je potrebné zdôrazniť, že skúmanie potencionálnych možností a schopností sa vzťahuje na oboch rodičov, ktorí sú obaja povinní plniť si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (teda nie v rovnakom rozsahu, ako mylne interpretuje zákonnú úpravu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom otec) a aj napriek tomu, že matka si plní čiastočne vyživovaciu povinnosť k dieťaťu osobnou starostlivosťou, ktorá sa pribúdajúcim vekom dieťaťa postupne znižuje, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie overiť tvrdenia matky o dôvodoch skončenia pracovného pomeru v spoločnosti J&M - Group s.r.o. v súlade s vyšetrovacím princípom ovládajúcim mimosporové konania vyplývajúcim z ust. § 35 a § 36 CMP. Neobstojí preto argumentácia súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, že otec o účelovosti skončenia pracovného pomeru matkou svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal.

31. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby mal. Q., tieto súd prvej inštancie považoval za ustálené vykonaným dokazovaním priemerne v sume 280 € mesačne napriek tomu, že žiadne dokazovanie na verifikáciu tvrdení matky v tomto smere nevykonala, a to za situácie, že i odvolaciemu súdu sa javia matkou prezentované náklady na uspokojenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa nadhodnotenú oproti všeobecne známym nákladom detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej (predškolskej) dochádzky. Matka navyše v konaní netvrdila, že by dieťa malo špeciálne potreby vo vzťahu k zhoršenému zdravotnému stavu (okrem prípravkov na zvýšenie imunity v chrípkovom období, ktoré však podľa obsahu pripojeného spisu 11P 10/2017 malo dieťa aj v čase predchádzajúceho určenia výživného), ani vo vzťahu k záujmovej alebo športovej činnosti primeranej veku 5-ročného dieťaťa. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že nie je potrebné dokazovať odôvodnené potreby dieťaťa nevybočujúce z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej či predškolskej dochádzky, ktoré sú všeobecne známou skutočnosťou, avšak dokazovať je potrebné nadštandardné potreby dieťaťa vybočujúce z tohto rámca.

32. Súd prvej inštancie napokon nemal preukázané žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného od 1.6.2019, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, kedy konkrétne nastala zmena pomerov odôvodňujúca zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom (viď bod 26. odôvodnenia tohto uznesenia), pričom v rozpore s ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine konštatuje potrebu zmeny rozhodnutia o výživnom v dôsledku okolností, ktoré nastanú až v budúcnosti (o rok), a to prechod maloletého z materskej školy na základnú školu bez toho, aby boli zrejmé aspoň v minimálnom rozsahu zmenené odôvodnené potreby dieťaťa a tiež s ohľadom na budúce záujmové aktivity dieťaťa bez toho, aby boli aspoň minimálne zrejmé náklady, ktoré by mali eventuálne s touto činnosťou vzniknúť (angličtina a plávanie).

33. Napokon súd prvej inštancie nekonkretizoval, ktoré konkrétne okolnosti boli dôvodom pre zvýšenie výživného s poukazom na § 78 ods. 3 Zákona o rodine (vývoj životných nákladov), keď od predchádzajúcej úpravy výživného ubehla doba len dvoch rokov, v priebehu ktorých nedošlo k tak markantnému vývoju životných nákladov, ktoré by bolo potrebné premietnuť i do nového rozhodnutia o výživnom, pričom v tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že vývoj životných nákladov v zásade postihuje nielen oprávneného, ale aj povinného, resp. oboch rodičov, preto uvedené kritérium odôvodňujúce potrebu úpravy vyživovacej povinnosti musí byť podstatného charakteru, to znamená, že sa markantným spôsobom prejaví v pomeroch osoby oprávnenej na výživu, ako aj osôb povinných vyživovať osobu oprávnenú.

34. V odvolacom konaní napokon došlo zrejme k ďalším zmenám pomerov u oboch rodičov, matka sa zamestnala, otec nadobudol nehnuteľnosť, teda ide o nové skutočnosti, ktoré môžu mať zásadný vplyv na posúdenie zmien pomerov odôvodňujúcich zmenu rozhodnutia o výživnom, ktorých existenciu je potrebné vykonaným dokazovaním verifikovať a následne v rozhodnutí o zvýšení výživného zohľadniť.

35. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nevykonala dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu veci, nemohol vec ani správne právne posúdiť, odvolací súd musel rozsudok vo výrokoch, proti ktorým je prípustné odvolanie (o zvýšení výživného, zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej časti) zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm.c/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko rozsah dokazovania, ktorý je potrebné vo veci vykonať, nie je účelné doplniť odvolací súdom s poukazom na to, že prioritnou činnosťou odvolacieho súdu je prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania, nie však vykonávanie podstatnej časti základného dokazovania.

36. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať dôsledné dokazovanie v naznačenom smere, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným, to znamená, dôsledne zistiť a vyhodnotiť zmeny pomerov nielen na strane maloletého dieťaťa, ale aj na strane rodičov, zároveň zistiť, odkedy táto zmena pomerov konkrétne nastala, v tejto súvislosti zároveň verifikovať okolnosti skončenia pracovného pomeru matky a eventuálne posúdiť jej možnosti a schopnosti v čase nezamestnanosti i z hľadiska princípu potenciality, opäť vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP.

37. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).